

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **G. G.** i in.

skazanego z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 4 marca 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosków obrońców skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 2 listopada 2018 r., sygn. akt IV K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy G. G. w kasacjach od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 2 listopada 2018 r., sygn. akt IV K (...)– wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W części motywacyjnej złożonych wniosków obrońcy (tj. adw. P. K. adw. A. B. i adw. J. B. I) wskazali na rangę zarzutów kasacyjnych oraz wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionych kasacji. Nadto, obrońcy adw. A. B.

oraz adw. J. B. przedłożyli dokumentację medyczną G. G. (w postaci zaświadczeń i historii choroby) na okoliczność wykazania, że wykonanie zaskarżonego wyroku pociągnie za sobą nieodwracalne i negatywne skutki dla skazanego, ze względu na jego stan zdrowia i związaną z nim konieczność odpowiedniego leczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski obrońców nie zasługują na uwzględnienie.

Artykuł 532 § 1 k.p.k., stanowiący podstawę prawną wstrzymania wykonania orzeczenia, nie formułuje przesłanek warunkujących zastosowanie tej instytucji. Ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, że podstawy wstrzymania wykonania orzeczenia należy wiązać ze szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami, które prowadzą do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., sygn. akt IV KK 347/03). Nie ulega też wątpliwości, że do tych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Wobec powyższego – nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego stanowiska Sądu Najwyższego – należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania, uwzględnienie wniesionych kasacji nie jawi się jako wysoce prawdopodobne, niemniej kwestia ewentualnej zasadności podniesionych w nich zarzutów, będzie przedmiotem pogłębionej analizy Sądu Najwyższego w momencie ich rozpoznania. Osobista ocena autorów kasacji na temat zasadności formułowanych zarzutów, nie może oczywiście determinować stanowiska Sądu Najwyższego w aspekcie braku przeciwskażeń do wykonania wyroku.

Akcentowany przez obronę stan zdrowia G. G. – wynikający z przedstawionej dokumentacji medycznej – sam w sobie nie może być podstawą wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Wypada tu

zauważyć, że względy zdrowotne mogą uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.